

съставъ 800 човѣка, но по причина на форсировадения маршъ, а най-повече отъ неумѣлото водене, при срѣщата съ неприятеля съставътъ ѝ се намалилъ почти на-половина, а при пристиганъето ѝ въ село Тръкляно тя броеше само 350 човѣка.

Както въ другитѣ дружини, тъй и въ тази имаше офицери, освѣнъ дружинния командиръ и и. д. дружиненъ адютантъ портопей юнкеръ Теодоровъ, само по единъ въ рота — ротенъ командиръ, а именно: командующий 5-та рота поручикъ Н. Марковъ, к-щия 6-а — поручикъ Илия Астарджиевъ, к-щия 7-а — подпоручикъ М. Николовъ и к-щия 8-а — поручикъ Вл. Неновъ. Последния, обаче, при този ограниченъ офицерски съставъ на дружината, е отсъствувалъ въ този походъ.

На 5 Ноемврий — 2 а др. (350 човѣка) и останжалитѣ отъ 1-а др. (120 човѣка) — стигнахме въ Радомиръ, гдѣто намѣрихме освѣнъ 4-а др. отъ 3-я п. Бдинскій полкъ подъ командата на капитанъ Караиванова, но и 4-а рота на нашата 1-а дружина съ 80 човѣка. Споредъ обяснението което ми даде федфебеля за причинитѣ на отстъплението му съ ротата безъ заповѣдь, е било че той знаеялъ офицеритѣ вече за избити и като видѣлъ 3-а рота че отстъпила, отстъпилъ и той. Справедливо ли бѣ или не оправданието му, не бѣ време за изслѣдване, а се задоволехме че до извѣстна степенъ се увеличи численността на дружината, а още повече, защото тя бѣ най-многочисленната.

Освѣнъ спомѣнатата дружина отъ Бдинскія полкъ, тукъ намѣрихме Радомирската опълченска дружина и доброволческата на Дѣдя Иля. Последния, по причина на болѣстъ (ревматизмъ), го